

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22CoCsp/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520202055
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8520202055.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobcu: T. X., B.. XX.XX.XXXX, X. Ž. XXX/XX, XXX XX L., zastúpeného: JUDr. Andrej Cifra, advokát, Ul. J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpenému: Beňo & partners advokátska kancelária, s. r. o., Námestie sv. Egídia 40/93, 058 01 Poprad, o zaplatenie 4.556,64 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 23.03.2022 č.k. 6Csp/107/2020-369 takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto, cit.:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 4.556,64 eur, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.556,64 eur od 21.12.2020 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalovaný, pričom o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 1 až 4, § 52a ods. 1, 2, § 53 ods. 1 až 3, 5 a 8, § 54 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, § 456, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), g), § 9 ods. 2 písm. g), k), § 11 ods. 2, § 15 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy, t.j. ku dňu 01.08.2014 (ďalej len „ZoSÚ“), § 4a ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 191 ods. 1 a § 215 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. V odôvodnení uviedol, že dňa 30.12.2015 žalobca ako kupujúci a spoločnosť H. H. H. H..U. uzatvorili kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol automobil značky V. S. X,X N.-J. S. za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 6.295,- eur, pričom časť kúpnej ceny vo výške 1.860,- eur bola predávajúcemu zaplatená v hotovosti pri podpise kúpnej zmluvy a zvyšná časť kúpnej ceny 4.435,- eur bola predávajúcemu

zaplatená prostredníctvom úveru na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX uzatvorenej medzi kupujúcim a obchodnou spoločnosťou S. K. V. H..U.. Toho istého dňa 30.12.2015 uzatvoril žalobca ako dlžník a veriteľ S. K. V. H..U.. zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 5.998,- eur a ďalej boli uvedené v zmluve tieto podmienky: Predmet financovania A: motorové vozidlo V. S. X,X N.-J. S. vo výške 6.295,- eur, predmet financovania B: doplnkový tovar a služby v celkovej hodnote 1.563,- eur (doplnkový zákaznícky servis 349,- eur, balíček povinnej výbavy - zimný 63,- eur, minigap K. v úveru 260,- eur, bezdrátová kamera s navigáciou Q. 189,- eur, A. L. 165,- eur, poistenie S. 504,- eur, čierne koberce do auta 15,- eur, reflexná vesta 18,- eur). Ďalej je v zmluve uvedená splátka 189,86 eur, počet splátok 48, dátum prvej splátky 14.1.2016, výška úveru 5.998,- eur, celková čiastka 9.113,28 eur, termín konečnej splatnosti 12/2019, ročná úroková sadzba 24,69 %, odplata 24,69 %, najvyššia prípustná výška 26,72 %. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 17,86 %. V zmluve je taktiež uvedené, že klient podpisom zmluvy berie na vedomie, že výška poskytnutého úveru predstavuje doplatok kúpnej ceny predmetu financovania A vo výške 4.435,- eur, kúpnu cenu predmetu financovania B vo výške 1.563,- eur.

4. Z daňového dokladu, faktúry č. K., mal súd preukázané, že dodávateľ H. H. H. H..U.. vystavil túto faktúru odberateľovi - žalobcovi, pričom predmetom fakturácie je osobné motorové vozidlo V. S. a doplnkový zákaznícky servis bezdrátová kamera s navigáciou, A. L., čierne koberce do auta, reflexná vesta, S. garancia 2 V., T. K. v úvere a balíček povinnej výbavy zimný v celkovej hodnote 7.858,- eur. Zo schvaľovacieho protokolu k návrhu zmluvy XXXXXXXX vyplýva, že predmetom financovania je osobné ojazdené motorové vozidlo V. S. s predajnou cenou 6.295,- eur, doplnkový tovar v cene 1.563,- eur, cena spolu 7.858,- eur, objem financovania 6.058,- eur. V žiadosti o uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú označené zmluvné strany, predmetom financovania A: osobné motorové vozidlo V. S., predmet financovania B: doplnkový tovar a služby v sume 1.563,- eur, splátka 189,86 eur, výška úveru 5.998,- eur, celková čiastka 9.113,28 eur, počet splátok 48, dátum prvej splátky 14.1.2016, termín konečnej splatnosti 12/2019, ročná úroková sadzba 24,69 %, odplata 24,69 %, najvyššia prípustná výška odplaty 26,72 %, priemerná hodnota RPMN 17,86 %, RPMN 24,69 %. Zároveň je tučným písmom v texte uvedené, že klient podpisom zmluvy berie na vedomie, že výška poskytnutého úveru predstavuje doplatok kúpnej ceny, predmetu financovania A vo výške 4.435,- eur, kúpnu cenu predmetu financovania B vo výške 1.563,- eur.

5. Súd na základe zisteného skutkového stavu dospel záveru, že uzatvorená úverová zmluva zo dňa 31.12.2015, je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z obsahu kúpnej zmluvy zo dňa 31.12.2015 je zrejmé, že žalobca ako kupujúci uzavrel s predávajúcim kúpnu zmluvu na osobný automobil značky V. S. X,X N.-J. S. za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 6.295,- eur, pričom časť kúpnej ceny vo výške 1.860,- eur bola predávajúcemu zaplatená v hotovosti pri podpise kúpnej zmluvy a zvyšná časť kúpnej ceny 4.435,- eur bude predávajúcemu zaplatená prostredníctvom úveru na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX uzatvorenej medzi kupujúcim a obchodnou spoločnosťou S. K. V. H..U.. Žalovaný poskytol žalobcovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere viazaný spotrebiteľský úver na zaplatenie časti kúpnej ceny vozidla. V zmluve je uvedená celková výška spotrebiteľského úveru v sume 5.998,- eur, pričom táto predstavuje doplatok kúpnej ceny predmetu financovania A (motorové vozidlo V. S. X,X N.-J. S.) a kúpnu cenu predmetu financovania B (doplnkový tovar a služby) v sume 1.563,- eur. Z výpovede žalobcu vyplynulo, že o služby - tovar: doplnkový zákaznícky servis, minigap K. k úveru, poistenie S. nežiadal - ani nemal vedomosť v čom spočívajú, a čo sa týka tovaru - bezdrátová kamera s navigáciou -Q., A. L., čierne koberce do auta, reflexná vesta - o tento tovar nemal záujem, nechcel ho kupovať a navyše mal pocit, že ide o „akciu“ darčeky ku kúpe. V prejednávacom prípade v kúpnej zmluve je uvedená kúpna cena 4.435,- eur a pri spotrebiteľskom úvere je uvedená výška spotrebiteľského úveru 5.998,- eur. Súd prvej inštancie považoval za irelevantné, že predajca vyhotovil faktúru č. K. na predaj motorového vozidla V. S. X,X N.-J. S. vrátane doplnkového tovaru a služieb, pretože uplatnenie § 52a ods. 2 OZ na zmluvné dojednanie (kúpna zmluva a spotrebiteľský úver) je v tomto prípade zásadné. Poukazujúc na uvedené mal za to, že RPMN uvedená v úverovej zmluve nezodpovedá kúpnej cene, ktorá je uvedená v kúpnej zmluve suma 6.295,- eur, po odrátaní zaplatenej sumy 1.860,- eur, vo výške 4.435,- eur a v dôsledku tejto skutočnosti je podľa § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - úverová zmluva bezúročná a bez poplatkov. Súd svoj právny názor opiera najmä o rozhodnutie NS SR 2Cdo/165/2020 zo dňa 27.10.2021, ktorý rozhodoval v obdobnej právnej veci. Žalobca uhradil na poskytnutý úver sumu 9.113,28 eur, pričom v skutočnosti bol žalobcovi poskytnutý úver len vo výške 4.435,- eur, a teda žalovaný sa obohatil o sumu 4.678,28 eur. Žalobca si však podanou žalobou uplatnil

vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 4.556,64 eur za obdobie od 14.01.2018 do 14.12.2019 a súd v tejto výške žalobe vyhovel. Zároveň súd priznal žalobcovi i uplatnené zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej sumy od 21.12.2020 - odo dňa nasledujúceho po poskytnutí lehoty na plnenie uvedenej v predžalobnej výzve zo dňa 16.12.2020.

6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalobca bol v konaní úspešný, preto mu priznal plnú náhradu trov konania.

7. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Namietal záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalobca ako spotrebiteľ nemal záujem o financovanie doplnkového tovaru a služieb. Súd sa nezaoberal existenciou písomných poisťovacích zmlúv, ani platnosťou zmluvy o dodaní tovaru a služby. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že aj po uplynutí niekoľkých rokov od uzatvorenia zmlúv môže spotrebiteľ spätne určovať výšku istiny poskytnutého úveru. Žalobca však uzavrel nielen kúpnu zmluvu, ktorou nadobudol motorové vozidlo, a ktorú uzavrel s predávajúcim, autobazárom H. H. H., U..G..C., ale aj poisťovaciu zmluvu s poisťovňou, zmluvu o dodaní tovaru a služby s predávajúcim, úverovú zmluvu a zmluvu o zabezpečení so žalovaným, teda poskytovateľom úveru. Ide o samostatné zmluvy financované jedným úverom, pričom ani kúpna zmluva ani poisťovacia zmluva nie sú súčasťou úverovej zmluvy. V úverovej zmluve je len v súlade s ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch odkaz na tovar a služby, ktoré sa úverom financujú. Samotné zmluvy o kúpe tovaru a služieb sú samostatnými zmluvami, uzatvorenými s úplne inými účastníkmi. Pri úverovom financovaní tovaru a služieb platí, že predmet financovania si vyberá spotrebiteľ sám a veriteľ do neho nijakým spôsobom nezasahuje. Veriteľ má jedinú povinnosť, a to uviesť v úverovej zmluve opis financovaného tovaru alebo služby. Žalobca tvrdí, že si doplnkové služby objednať nechcel, no napriek tomu žalobca písomne požiadal žalovaného o poskytnutie úveru aj na ďalší tovar a služby. Veriteľ nemá povinnosť hodnotiť cenu tovaru a služieb, ktorých výber neovplyvňuje. Spotrebiteľ spravidla nemá možnosť vyjednávať o cene, avšak nikto mu nemôže uprieť právo vec nekúpiť, ak cenu považuje za neprímeranú. Predmet financovania A a predmet financovania B sú v zmluve výrazne a zrozumiteľne uvedené. Spotrebiteľ má možnosť vybrať si len predmet financovania A, alebo zmluvu vôbec nepodpísať. O výške istiny úveru aj o predmete financovania bol žalobca informovaný jednak v žiadosti o uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, ako aj v zmluve o úvere. Žalovanému nie je zrejmé, prečo by malo byť poistenie dohodnuté na základe písomnej poisťovacej zmluvy súčasťou kúpnej zmluvy, keď ide o samostatný zmluvný vzťah. K výške RPMN uviedol, že doplnkový tovar a služby nebolo podmienkou poskytnutia úveru. Súd prvej inštancie oprel svoj názor o rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 2Cdo/165/2020 zo dňa 27.10.2021. Toto rozhodnutie sa však nemôže vzťahovať na prejednávany prípad, nakoľko sa nejedná o obdobný skutkový stav, keďže v zmluve, ktorú posudzoval Najvyšší súd, je uvedený iba predmet financovania A, teda motorové vozidlo. Vzhľadom na skutočnosť, že doplnková služba nie je podmienkou získania spotrebiteľského úveru, spotrebiteľ ich nemusí uhradiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, preto nevstupujú do výpočtu RPMN na strane celkových nákladov a hodnota RPMN je v spotrebiteľskej zmluve uvedená v správnej výške 24,69 %, ktorej výpočet je uvedený v listine Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN. Inštitút RPMN nemá žiadny iný zmysel než ten, aby spotrebiteľ dokázal porovnať reálnu cenu produktov na finančnom trhu. Zmyslom RPMN je teda dať na jednu stranu všetko to, čo spotrebiteľ dostáva a na druhú stranu všetko to, čo dáva navyše oproti tomu, čo dostal. Suma za doplnkový tovar je cena tovaru a služieb. Táto suma nie je ziskom veriteľa, nakoľko túto spotrebiteľ uhradil tretím osobám na základe pokynu spotrebiteľa. Táto suma patrí do výšky úveru, ale celkom určite nepatrí do nákladov spotrebiteľa. Nákladom úveru je len úrok, ktorým veriteľ túto časť úveru úročí. Žalovaný preto pri svojom postupe pri výpočte RPMN postupuje správne. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. aby rozhodnutie zmenil tak, že žalobu zamietla.

8. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalobca mal len dve možnosti, a to podpísať všetky listiny, ktoré mu na podpis predložil finančný sprostredkovateľ právneho predchodcu žalovaného alebo odmietnuť uzatvorenie všetkých zmlúv. Dôkazné bremeno individuálneho dojednávania namietaných zmlúv a ich zmluvných ustanovení zaťažuje žalovaného. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/165/2020 zo dňa 27.10.2021, ktoré v obdobnej právnej veci konštatuje jednoznačnú obsahovú závislosť kúpnej zmluvy na motorové vozidlo a zmluvy o úvere. Hlavným predmetom plnenia bola kúpna zmluva auta financovaná prostredníctvom závislého

spotrebiteľského úveru, čo možno bezpochyby odvodiť z účelu a konštrukcie závislého spotrebiteľského kontraktu. Všetky ostatné tzv. predmety financovania B sú len vedľajšími a doplnkovými produktami. Tvrdenie žalovaného, že žalobca mohol slobodne a vážne akceptovať navýšenie istiny úveru o sumu 1.553 eur za účelom prefinancovania vedľajších produktov, ktoré neboli vyžiadané ani individuálne dojednané, je absolútne nepresvedčivé a nelogické. Vedľajšie produkty zahrnuté do zmluvného formulára ako predmet financovania B, ktorých znenie nemohol spotrebiteľ ovplyvniť, je potrebné posúdiť podľa ich obsahu a účelu, vzhľadom na ich fiktívnosť, resp. nulový benefit pre spotrebiteľa, ako neprijateľné teda neplatné zmluvné podmienky. Reálny obsah doplnkových produktov Doplnkový zákaznícky servis, S. a T. v úvere nebol žalovaným preukázaný a žalobcovi neprinášali žiadny benefit, ani neboli v jeho záujme. Žalobca poukázal aj na listinu Poistenie S. R. Oboznámenie poistníka s podmienkami uzavretia poistnej zmluvy, ktoré predložil žalovaný s vyjadrením zo dňa 14.04.2021, Podmienky odstúpenia od poistnej zmluvy a vypovedania poistnej zmluvy, bod 6 písm. b), v zmysle ktorého: „S ohľadom na poskytnutú zľavu z kúpnej ceny poisteného vozidla, v prípade akejkolvek vratky poistného v dôsledku zmeny alebo ukončenia poistenia, poistné bude vrátené spoločnosti H. H. H. H..U.. (sprostredkovateľ úveru).“ Uvedené logicky podporuje argument o finančnej motivácii úverového sprostredkovateľa na dojednaní vedľajších produktov so spotrebiteľom. Takýto postup finančného sprostredkovateľa je však porušením ust. § 32 ods. 3 zákona č. 186/2009 z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Súčasne žalobca upozornil aj na Rozhodnutie NBS č.z.: XXX-XXX-XXX-XXX predložené s vyjadrením žalobcu zo dňa 03.11.2021. Dojednanie o vedľajšom produkte S. R. je zjavne neplatným právnym úkonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Právny predchodca žalovaného poukázal celú sumu 5.998 eur, teda celkovú výšku úveru uvedenú v zmluve o úvere priamo na účet finančného sprostredkovateľa H. H. H. H..U.. Žalobca nedostal z celkovej výšky úveru na svoj účet žiadne plnenie a k dispozícii získal ako protihodnotu výlučne vozidlo z časti financované úverom v sume 4.435 eur, ale žiadne iné plnenie, resp. protihodnota za sumu 1.553 eur mu už reálne poskytnuté neboli. Skutočnú výšku úveru a skutočnú výšku nákladov spojených s poskytnutím úveru možno zistiť len určením skutočnej sumy, resp. hodnoty, ktorá bola daná žalobcovi k dispozícii. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

9. Žalovaný v replike uviedol, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou môže byť len taká podmienka, ktorá je oddeliteľná od spotrebiteľskej zmluvy tak, že aj po jej oddelení ostane zmluva v platnosti. Hlavný predmet plnenia nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Poistná zmluva ani zmluva o dodaní tovaru a služby nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou úverovej zmluvy. Žiadal, aby odvolací súd rozhodol v zmysle odvolania žalovaného.

10. Žalobca v duplike uviedol, že za hlavný predmet plnenia je potrebné považovať výlučne kúpu motorového vozidla, čo zodpovedá tzv. predmetu financovania A. Už zo slovného spojenia „doplnkový tovar a služby“ je zrejme, že nejde o hlavný predmet plnenia. K otázke vedľajšieho charakteru doplnkových produktov a skutočnej výške úveru sa podrobne vyjadril vo svojom vyjadrení zo dňa 19.10.2021, v ktorom poukázal na rozsudky Súdneho dvora EÚ C-143/13, C-26/13, C-377/14. Bez akýchkoľvek pochybností možno konštatovať, že vedľajšie produkty, ktoré boli finančným sprostredkovateľom právneho predchodcu žalovaného automaticky pripočítané k istine úveru, je nutné súčasne podrobiť aj kontrole neprijateľných zmluvných podmienok. Argumenty žalovaného považuje za rozporné so zisteným skutkovým stavom v predmetnej veci a křčovitý pokus o legálnu definíciu a interpretáciu preukázateľne nelegálneho konania. Trval na svojom návrhu, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

11. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť

daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

13. Odvolacím argumentom žalovaného bolo tvrdenie, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) a že na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP).

14. K námietke nesprávneho právneho posúdenia odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR sp.zn. 7Cdo/7/2010).

15. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnosťami. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.), a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185-§ 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a podobne. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods.1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvedeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejme nesúlad.

16. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvedený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

17. Odvolací súd osvojujúci si závery súdu prvej inštancie na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami žalovaného doplní nižšie uvedené.

18. V zhode so súdom prvej inštancie ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde právny predchodca žalovaného vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatvorení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobca je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmlúv alebo jej zmeny, pričom aj zmluva o spotrebiteľskom úvere túto charakteristiku spĺňa.

19. Rozhodnutie súdu je založené na zistení a preukázaní tej skutočnosti, že medzi stranami zmluvného úverového vzťahu, medzi právnym predchodcom žalovaného ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom-spotrebiteľom, nedošlo k zhodnému prejavu vôle o výške úveru, resp. údaj o výške úveru uvedený v zmluve nie je správny, pretože žalobca jednoznačne prejavil vôľu prijať úver od veriteľa vo výške 4.435 eur, t.j. len v sume zodpovedajúcej zvyšnej časti kúpnej ceny osobného motorového vozidla v zmysle kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a predávajúcim H. H. H. H. U..., toho istého dňa ako zmluva o úvere, kde je výška 5.998 eur výslovne uvedená ako doplatok kúpnej ceny predmetu financovania A vo výške 4.435 eur. Súd konštatoval a priklonil sa k názoru žalobcu, že právny predchodca žalovaného jednostranne vo formulárovej zmluve o úvere určil výšku úveru 5.998 eur a jednostranne doplnil predmet financovania B (doplňkový tovar a služby), o ktorý ale žalobca nežiadal, tieto doplnkové služby si dobrovoľne nezvolil, boli pre žalobcu dodatočne povinnými nákladmi. Pri podpise zmluvy nebol o predmete financovania B informovaný, žalobca nevedel, ani mu nebolo a nie je dodnes jasné, aký mal byť účel týchto doplnkových služieb a v prospech koho boli vlastne uzavreté. Prijatie týchto služieb žalobcom bolo podmienkou získania úveru, žalobca mal možnosť iba podpísať predformulované listiny, alebo ich ako celok odmietnuť. Ide o typický prípad spotrebiteľskej zmluvy, kedy spotrebiteľ vstúpil do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosti tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník v rámci osobitnej ochrany spotrebiteľov (ust. §52 a nasl.) výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, sú neprijateľné a neplatné (§53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Potom údaj o výške istiny spotrebiteľského úveru uvedený v zmluve sumou 5.998 eur je nesprávny, čo v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) v spojení s § 11 ods.1 písm. b) ZoSÚ je samostatným dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

20. Odvolací súd zastáva rovnaký názor ako súd prvej inštancie, že vôľou žalobcu bolo získať úver v konkrétnej výške 4.435 eur, žiadne doplnkové služby si sám nevyžiadal a dobrovoľne nezvolil, všetky doplnkové služby sú fakticky skrytými poplatkami za poskytnutie úveru a boli pre žalobcu dodatočne povinnými nákladmi a nie je pritom dôležité pomenovanie týchto povinných nákladov, ale ich skutočný účel. Povinné náklady v žiadnom prípade nesmú tvoriť istinu úveru. Obrana žalovaného v zmysle § 15 ZoSÚ, že ide o samostatné tovary a služby, ktoré nemajú súvis so samotným úverom, ale sú viazané na predmet kúpy, teda nie je možné hovoriť o akýchkoľvek poplatkoch, či nákladoch súvisiacich s poskytnutím spotrebiteľského úveru, možno hodnotiť ako účelové. Pokiaľ žalovaný poukazuje na to, že veriteľ financuje tovar a služby podľa záujmu spotrebiteľa, je potrebné poukázať na skutočnosť, že úverovú zmluvu podpisoval právny predchodca žalovaného v zastúpení predávajúcim (predávajúcim motorového vozidla), preto za týchto okolností musel právny predchodca žalovaného pri uzatváraní úverovej zmluvy vedieť, o financovanie ktorých položiek úverom mal žalobca záujem, a o ktoré naopak záujem nemal a v súlade s tým mal postupovať aj pri koncipovaní úverovej zmluvy.

21. Pre vyhlásenie úveru za bezúročný a bezpoplatkový v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch je postačujúce, ak chýba čo i len jedna z obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, resp. je uvedená nesprávne. Súd mal v konaní preukázaný nedostatok obsahovej náležitosti zmluvy, a to výšky úveru.

22. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva, nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. (Pozri rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

23. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Preto odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 CSP rozsudok v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

24. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania postupom podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho plný úspech v odvolacom konaní priznal voči žalovanému nárok na ich náhradu v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).